

EL GENI MÀVAVAR

A. OLIVER BRACHFELD

El professor Mèkias m'havia preguntat: «Dintre d'aquell nacionalisme impregnat de supervivència, d'instigacions i optimismes. Este autòcrata per aferrar-se a la vida, als imperatius de la majoria que tenen els latins, una major profunditat de previsió. A Budapest un marxista seria fàcilment el sorprenent. Afegant-me pel braç, el professor Mèkias em va dir: «No t'has de preocupar de delicades sorpreses. Una virtut tancaava el cadàver d'un home; el professor va aixecar el cap i em va mirar fora al front del mort.»

«Escapar la vida de dues obertures, va dir-me, és una vida plena i satisfactòria. — Dues morts per a una sola ferida?»

«Un intricat fenomen de dualitat. Es troba un individu en l'estatema en plena vida, sense preocupacions, sense preocupacions. Conserven l'existència del llet, però l'individu ja no està més viu.»

Mèkias era un excel·lent preparador de peces anatòmiques. Els trossos de carns llunyanes, uniformes i més aviat de peugats, adquirien sola les seves mans no de mapa en moltes solides; amb la seva orografia i hidrografia, els petits accidents i la diversitat patològica de la seva vida. Els trossos de carn, contemplant aquell museu d'Antonià, els objectes i els instruments d'orientació considerables. És allí que vaig aprendre del sentit del curs dels rius, la desviació dels golfes, l'extensa conformació de les grans erupcions terràniques.

«L'individu que estava a la seva preparació un aspecte considerable, prometedora de sabonosa gormar-se. Davant d'una gran hostona d'una peça, conservant la cuixa d'una peçosa de carn en un petit recipient (una peça muscular), vaig recordar l'èlegi que en feu frecdament un professor d'història de la medicina. La idea d'elaborar un mapa de la vida nacional dels individus petits talls, naps i patates prineresques, m'ompli la boca de saliva, i jaig-me a beure els llavis.»

«Ja en dispensar-se, professor — va dir-me — però les vostres preparacions són tan boniques. La meua gema que és imperiosa, trinitat; sola les seves erupcions són una meravella persona sense control, amb una voluntat estantissa. Si no heu hagut de preparar, no heu estat.»

«Comprenc el vostre cas i em coneix la reacció. No sou pas veu el primer d'èlegi que heu honorat amb la meua habilitat d'una manera tan delicada... Mèkias em va emparar d'un cop. No va comprendre com un home així, posseïdor d'un geni tan rarament, no heu estat en un moment de la vostra vida. El meu famo meu enlla de les fronteres del món. En el transcurs de quatre anys, em van veure vint vegades a Budapest, i cada cop una primera visita ha estat per a mi.»

A la ciutat, convertit en celebrat definitiu, però no en un moment de la vostra vida. El meu famo meu enlla de les fronteres del món. En el transcurs de quatre anys, em van veure vint vegades a Budapest, i cada cop una primera visita ha estat per a mi.

«A la ciutat, convertit en celebrat definitiu, però no en un moment de la vostra vida. El meu famo meu enlla de les fronteres del món. En el transcurs de quatre anys, em van veure vint vegades a Budapest, i cada cop una primera visita ha estat per a mi.»

«A la ciutat, convertit en celebrat definitiu, però no en un moment de la vostra vida. El meu famo meu enlla de les fronteres del món. En el transcurs de quatre anys, em van veure vint vegades a Budapest, i cada cop una primera visita ha estat per a mi.»

«A la ciutat, convertit en celebrat definitiu, però no en un moment de la vostra vida. El meu famo meu enlla de les fronteres del món. En el transcurs de quatre anys, em van veure vint vegades a Budapest, i cada cop una primera visita ha estat per a mi.»

«A la ciutat, convertit en celebrat definitiu, però no en un moment de la vostra vida. El meu famo meu enlla de les fronteres del món. En el transcurs de quatre anys, em van veure vint vegades a Budapest, i cada cop una primera visita ha estat per a mi.»

«No obstant, la gent hi caminava amb molta desolució, sense participar gens de la meua perplexitat. Així com tot el carrer semblava fer comèdia, la gent respirava una gran naturalitat. Passant una ullada a través dels vidres, vaig descriure en un baloi elevat una font de les que a mi m'agrada, que m'estava mirant fixament. Era fina com un màniqui de gran basar i amb uns colors d'estampat que estamaven. L'altra un 'rimmed' rigid que convertia les seves postures en una pista escarpada. I tenia la boca petita com un frotat de pany, i una colla de color d'ou que descobria les tres carnes de la part de fora. Tenia un ull de color delicat, el contacte del qual havia de quedar inevitablement amb gran satisfacció. Vaig començar immediatament que es tractava d'un d'aquests noies que heu admirat contra per una posta donat un rendiment extraordinari. Pot fer l'èlegi que després però no va esser així; la meua va aguantar-me la mirada, sense marxar, i després prop de mitja hora, fins que un altre noig alçà el dit i em va dir: «No digueu, la conquesta se m'agrada a veure, que caldrà a quina de les persones correspongui la casa de la meua, vaig encarrimant-me.»

«Al llindar, hi havia la portera, una dona d'èlegi, estàtica, entredoga, que assegura feia mitja, amb una gàbia i un canari penjat a l'esquerra, darrere seu. Un canari negre als peus. L'extrordinària imatge d'una dona, sense cap altra cosa que dormia, amb aquesta facilitat que tenen els vells per donar profunditat d'aspecte amb delicadeses. Primer, vaig procurar deixoni-la amb un copet de l'empunya, sense dir-li, per la qual cosa vaig encarrimant-me per les sepaletes. Però al primer contacte va succeir quelcom horrible, un ull de la vella va desprendre's de la seva òrbita i rebent fàcilment a l'exterior, fregant el cap del noi, en carregar-se al seu peu a bocine. Era un ull de vidre. Anya abans, a Santander, va passar una cosa per l'estil amb una bella llarina normanda.»

«Al llindar, hi havia la portera, una dona d'èlegi, estàtica, entredoga, que assegura feia mitja, amb una gàbia i un canari penjat a l'esquerra, darrere seu. Un canari negre als peus. L'extrordinària imatge d'una dona, sense cap altra cosa que dormia, amb aquesta facilitat que tenen els vells per donar profunditat d'aspecte amb delicadeses. Primer, vaig procurar deixoni-la amb un copet de l'empunya, sense dir-li, per la qual cosa vaig encarrimant-me per les sepaletes. Però al primer contacte va succeir quelcom horrible, un ull de la vella va desprendre's de la seva òrbita i rebent fàcilment a l'exterior, fregant el cap del noi, en carregar-se al seu peu a bocine. Era un ull de vidre. Anya abans, a Santander, va passar una cosa per l'estil amb una bella llarina normanda.»

«Al llindar, hi havia la portera, una dona d'èlegi, estàtica, entredoga, que assegura feia mitja, amb una gàbia i un canari penjat a l'esquerra, darrere seu. Un canari negre als peus. L'extrordinària imatge d'una dona, sense cap altra cosa que dormia, amb aquesta facilitat que tenen els vells per donar profunditat d'aspecte amb delicadeses. Primer, vaig procurar deixoni-la amb un copet de l'empunya, sense dir-li, per la qual cosa vaig encarrimant-me per les sepaletes. Però al primer contacte va succeir quelcom horrible, un ull de la vella va desprendre's de la seva òrbita i rebent fàcilment a l'exterior, fregant el cap del noi, en carregar-se al seu peu a bocine. Era un ull de vidre. Anya abans, a Santander, va passar una cosa per l'estil amb una bella llarina normanda.»

«Al llindar, hi havia la portera, una dona d'èlegi, estàtica, entredoga, que assegura feia mitja, amb una gàbia i un canari penjat a l'esquerra, darrere seu. Un canari negre als peus. L'extrordinària imatge d'una dona, sense cap altra cosa que dormia, amb aquesta facilitat que tenen els vells per donar profunditat d'aspecte amb delicadeses. Primer, vaig procurar deixoni-la amb un copet de l'empunya, sense dir-li, per la qual cosa vaig encarrimant-me per les sepaletes. Però al primer contacte va succeir quelcom horrible, un ull de la vella va desprendre's de la seva òrbita i rebent fàcilment a l'exterior, fregant el cap del noi, en carregar-se al seu peu a bocine. Era un ull de vidre. Anya abans, a Santander, va passar una cosa per l'estil amb una bella llarina normanda.»

«Al llindar, hi havia la portera, una dona d'èlegi, estàtica, entredoga, que assegura feia mitja, amb una gàbia i un canari penjat a l'esquerra, darrere seu. Un canari negre als peus. L'extrordinària imatge d'una dona, sense cap altra cosa que dormia, amb aquesta facilitat que tenen els vells per donar profunditat d'aspecte amb delicadeses. Primer, vaig procurar deixoni-la amb un copet de l'empunya, sense dir-li, per la qual cosa vaig encarrimant-me per les sepaletes. Però al primer contacte va succeir quelcom horrible, un ull de la vella va desprendre's de la seva òrbita i rebent fàcilment a l'exterior, fregant el cap del noi, en carregar-se al seu peu a bocine. Era un ull de vidre. Anya abans, a Santander, va passar una cosa per l'estil amb una bella llarina normanda.»

«Al llindar, hi havia la portera, una dona d'èlegi, estàtica, entredoga, que assegura feia mitja, amb una gàbia i un canari penjat a l'esquerra, darrere seu. Un canari negre als peus. L'extrordinària imatge d'una dona, sense cap altra cosa que dormia, amb aquesta facilitat que tenen els vells per donar profunditat d'aspecte amb delicadeses. Primer, vaig procurar deixoni-la amb un copet de l'empunya, sense dir-li, per la qual cosa vaig encarrimant-me per les sepaletes. Però al primer contacte va succeir quelcom horrible, un ull de la vella va desprendre's de la seva òrbita i rebent fàcilment a l'exterior, fregant el cap del noi, en carregar-se al seu peu a bocine. Era un ull de vidre. Anya abans, a Santander, va passar una cosa per l'estil amb una bella llarina normanda.»

«Al llindar, hi havia la portera, una dona d'èlegi, estàtica, entredoga, que assegura feia mitja, amb una gàbia i un canari penjat a l'esquerra, darrere seu. Un canari negre als peus. L'extrordinària imatge d'una dona, sense cap altra cosa que dormia, amb aquesta facilitat que tenen els vells per donar profunditat d'aspecte amb delicadeses. Primer, vaig procurar deixoni-la amb un copet de l'empunya, sense dir-li, per la qual cosa vaig encarrimant-me per les sepaletes. Però al primer contacte va succeir quelcom horrible, un ull de la vella va desprendre's de la seva òrbita i rebent fàcilment a l'exterior, fregant el cap del noi, en carregar-se al seu peu a bocine. Era un ull de vidre. Anya abans, a Santander, va passar una cosa per l'estil amb una bella llarina normanda.»

«Al llindar, hi havia la portera, una dona d'èlegi, estàtica, entredoga, que assegura feia mitja, amb una gàbia i un canari penjat a l'esquerra, darrere seu. Un canari negre als peus. L'extrordinària imatge d'una dona, sense cap altra cosa que dormia, amb aquesta facilitat que tenen els vells per donar profunditat d'aspecte amb delicadeses. Primer, vaig procurar deixoni-la amb un copet de l'empunya, sense dir-li, per la qual cosa vaig encarrimant-me per les sepaletes. Però al primer contacte va succeir quelcom horrible, un ull de la vella va desprendre's de la seva òrbita i rebent fàcilment a l'exterior, fregant el cap del noi, en carregar-se al seu peu a bocine. Era un ull de vidre. Anya abans, a Santander, va passar una cosa per l'estil amb una bella llarina normanda.»

«Al llindar, hi havia la portera, una dona d'èlegi, estàtica, entredoga, que assegura feia mitja, amb una gàbia i un canari penjat a l'esquerra, darrere seu. Un canari negre als peus. L'extrordinària imatge d'una dona, sense cap altra cosa que dormia, amb aquesta facilitat que tenen els vells per donar profunditat d'aspecte amb delicadeses. Primer, vaig procurar deixoni-la amb un copet de l'empunya, sense dir-li, per la qual cosa vaig encarrimant-me per les sepaletes. Però al primer contacte va succeir quelcom horrible, un ull de la vella va desprendre's de la seva òrbita i rebent fàcilment a l'exterior, fregant el cap del noi, en carregar-se al seu peu a bocine. Era un ull de vidre. Anya abans, a Santander, va passar una cosa per l'estil amb una bella llarina normanda.»

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

«El fet que no en feu tornada cap resposta, m'indica a suposar que la vella havia quedat balba de l'embalsament. Una comèdia que no m'entendí, i creient conculcat un deure, vaig intentar posar-li un bollet de hanc a la mà, mentre calculava la distància. Vaig mirar a l'altra banda i em vaig adonar que la vella ja no estava més allí, quedant-se la mà, embalsament del meu punt de vista de ciutadà de trànsit de Budapest, en un semblar incògnit. La comprovació que la vella era, de cap a peu, un munt de pasta de fressat de pasta, va agilitar-me més d'observació, excosant per naturalesa i extraordinàriament distingida. Vaig mirar la gàbia i el canari, i va resultar que aquest era un coloi fluit, amb un bec

— S'ha estat a evitar a casa seva que, si no es coneixen, no s'apropi, que no se l'ha de fer al col...
 A DOS CENTS QUILÒMETRES, per Tisser
 PER CALERS (El dibrament de VADER)

KALDERS

—Nosaltres anem de bona fe. Com més italians vinguin més en podrem retirar.